

Osuustoimintaliikkeen Väärin Selittäminen

Amerikan suomalaisen kommunistiksi itseään kutsuvan aineksen keskuudessa käytävä riita osuusliikkeiden kontrollista, samalla kun sen sanotaan olevan kokonaan johtajariitaa, tulee ainakin osittain selvittämään työväenliikkeeseen eduksemme hyvinkin paljon väärin käsitetyt kysymyksen osuusliikkeen laadusta ja siitä, mikä merkitys sillä on todellisuudessa työväenluokan asian edistämiseksi ja luokkaeduille perustuvien oikeuksien hankkimisessa palkkatyöläisille.

Tämän osuustoimintaliikkeen sotkeminen vallankumouksellisen työväenliikkeen kanssa sekaisin on antanut aihetta monille väittelyille ja toisin ajattelevien rehelliisten työläisten vainoamisille sekä yleensä suorastaan työväenluokan luokka-taistalumenetelmien sotkemiselle. Nykyään käynnissä oleva riita, vaikka se onkin tähänasti ollut hyvin pintapuolista, tulee kuitenkin asettamaan ainakin hetkeksi osuustoiminnan siihen asemaan, joka sille todellisuudessa kuuluu.

OSUUSTOIMINTALIIKE on työläisten ja köyhien maanviljelijöiden liikettä, jonka kautta he voivat saada hyötyä itselensä, mutta nämä heidän saavuttamansa hyödyt ovat kokonaan toisenlaisia kuin mitä ovat ne hyödyt, joita työväestö saavuttaa niiden liikkeiden kautta, joita se rakentaa tuottamaan hyötyä koko luokalle. Nykyisen riidan tuloksena pitäisi ainakin olla se, että lakattaisi tämän liikkeen merkitystä väärin selittämistä. Oisi selitettävä sen liikkeen tuottaman hyödyn työväen luokkaliikkeelle olevan se, minkä tähän osuustoimintaan kuuluvat työläiset proletarisen hengen yhdistämänä liittävätkä voimansa työväen niihin järjestöihin, jotka ovat olemassa suorastaan ajamaan työväenluokan etuja, sen jokapäiväisten tulojen suurentamiseksi. Näillä suurennetuilla tuloilla he sitten voisivat runsaammin ostaa osuuskaupoistansa tarvittavia tavaroita. Ja edelleen oisi selvitettävä, että tämän liikkeen tulevakin merkitys on siinä, minkä verran se tuntee omaksensa ne taistelut ja avustaa niitä, jotka työväestö käy kapitalistiluokkaa vastaan ehtojensa parantamiseksi. Ainoastaan näin paljon tarvitsee vaatia kumouksellisuutta näiltä liikkeiltä ja kaikki muu merkitys, mikä näillä liikkeillä on, saa olla siinä, minkä yhteistoiminta siihen kuuluville ihmisille tuottaa puhtaasti yksilöllisiä etuja, joilla ei ole yhteyttä luokka-asian kanssa.

Mitä Osuustoimintaliike On Ja Mitä Ei Ole.

Eunen muinoin tehtiin Työväen Opistolla seuraavanlainen määritelmä siitä, mitä on o-

suustoimintaliike työväen kirjallisuudessa käsitettynä:

Osuustoiminta on vapaaehtoista yhteisliittymistä yhteisen oston, myynnin, luoton, työn tai tuotannon harjoittamiseksi siihen liittyneiden jäsenten yhteiseksi ja yksinomaiseksi hyödyksi, jäsenet kontrolloiden sitä mutta muuten säilyttäen yhteiskunnallisen asemansa.

Tämän määritelmän mukaan siis samalla kun osuustoiminta on vapaaehtoista yhteenliittymistä, mainittujen etukysymysten ajamiseksi, ei se kuitenkaan muuta siihen liittyvien ihmisten yhteiskunnallista asemaa. Tämä viimeinen lause tarkoittaa sitä, että vaikka osuusliike olisi muodostunut palkkatyöläisistä, köyhistä ja rikkaistakin farmareista, niin ei se silti olisi työväenliikettä, sillä sen perustarkoitus on vain tuottaa hyötyä siihen liittyville jäsenille, kun sensijaan työväen liikkeen saavuttama hyöty, kuinka pientä se onkaan, hyödyttää koko työväenluokkaa.

Näistä tosiasioista huolimatta sovitivat sosialidemokraatit tämän osuusliikkeen siksi kolmanneksi jalaksi, jolla tämä "sosialismin pata" --- työväenliike, seisoo ja jolla koko kapitalistinen järjestelmä tullaan kumoamaan. Vanhan sosialidemokratian mukaan oli työväenliikkeen päämenetelmät valtiollinen toiminta, taloudellinen toiminta ja osuustoiminta. Kun sitä oikein kauniisti kuvattiin, oli se kuin lintu, jolla on kaksi siipeä ja pyrstö, jotka ovat tarpeellisia kun se kulkee eteenpäin. Samoin sitten tietysti selitettiin, että työväen-

liikekin tarvitsee siivet ja pyrstön, eli hännän.

Maailman sota kuitenkin ampui tämän kauliin linnun ilmasta ja näytti mihin sellaisella keijukaisella päästään, kun tulee eteen tehtäviä, joissa tarvitaan muutakin kuin siivet ja häntä. Mutta sotakaan ei vielä pystynyt muuttamaan sosialidemokratian vahvaa uskoa osuusliikkeeseen tähden, vaan se uskoi edelleen, että sillä on yhteiskuntaa kukistava luonne.

Kommunistinen liike, joka tämän sosialidemokraattisen liikkeen romahduksen jälkeen

julistautui ottavansa sosialidemokraattisen liikkeen paikan parempine määritelmineen ja menettelytapoineen, hylkäsi tämän sosialidemokraattisen määritelmän, jossa työväenliike jaettiin kolmeen osaan. Sensijaan se julisti työväenliikkeellä ei olevan kuin yhden haaran ja tämä haara on se kommunistinen puolue, jonka arvoista ei ole mitään olemassakaan tai vaan kannen alapuolella ainakaan. Tämän puolueen kannalla olevat eivät tunnusta mitään muuta kuin puolueensa ja siksi sille puolueelle kuuluu kuin itsestään kaikkien muiden

TULI ENTISTÄ TENHUMPI

Oli kerran mies niin tenhunen,
jonka mieli teki ratsastella.
Oispa ollu vain vankka hevonen,
mikäs sillä ois rehvastella.

Tämä mies se lähti Moskovaan,
tuota ratsastustaltoa saamaan.
Siellä Hakopuu ryhtyi ohjaamaan,
näin se puheli vasten uamaa:

"Mone het' ja nouse linjalle,
siinä seisoo ja leukojas soita.
Ja kun ratsu se ajaa vierelle,
heti alas hän lyödä koita."

"Itse sitten hyppää satulaan,
mutta olekin sä varovainen!
Ota ohjat käteesi heti vaan,
se hevo on vikurilainen."

Niinpä se mies myös totteli,
nousi linjalle, leukoja soitti.
Tuli ratsu, mies kenttään pyllähti,
yli linjan kun hepo loikki.

Tul' miekosta entistä tenhumpi,
kulki kylä ja kontreja nolta.
Ehkä vast'edes on hän varompi
eikä hetkeen satulaan kosta.

—Hilda A.